

quippe cum humore plantarum genus
 haudquaquam redundet. 5 Quam ob
 causam res male olidae grauius olent,
 cum calent, quam cum frigent? An quod
 natura odoris vapor quidam, & delatio
 est, quae calore existunt. Motus etenim
 quidam sunt: calor autem mouendi vim
 obtinet: frigus contra, efficit ut res con-
 sistat, & contrahatur. Deorsum etiam re-
 frigerata omnia feruntur. Calor autem,
 odorisque omnes sursum feruntur, tum
 quia siti in aere sunt, tum quia sensorium
 eorum supra, non infra habetur, quippe
 cum odor ad cerebrum penetrans moue-
 re soleat sensorium. 6 Cur siquis al-
 lia ederit, urinam redolentem allium red-
 det? cum tamen alia pleraque odoris ve-
 hementioris ingesta, nihil in suam quali-
 tatem urinam possint conuertere. Vtrum,
 ut quibusdam scholae Heracliticae placet,
 quod sicut in vniuerso, ita etiam in cor-
 pore nostro expiratur, deinde vapor de-
 mum concresecit, utque ibi humor, sic urina
 hinc est: exhalatio autem alimenti vbi re-
 uertit vnde prodierat, odorem eundem
 non immerito recipit, quippe quae illud
 reddat, in quod sese commutat. An si ita
 esset, caetera quoque idem facere debe-
 rent, quae vehementem spirant odorem.
 Nunc autem nullum hoc posse efficere
 nouimus. Adhaec, vapor, qui postea con-
 crescit, non ad statum pristinum redit.
 Verbi causa, si vapor vini exhalarit, non
 postmodum in vinum concresecit, sed in
 aquam. Ita falsum id etiam illi referunt.
 Ergo allium solum ex omnium numero,
 quae odorem simul & vehementem, & v-
 rinae mouentem reddunt, inflare ven-
 trem inferiorem potest. Caetera enim vel
 sursum mouere spiritum solent, ut radi-
 cula, vel urinam citare non queunt. Al-
 lium vero tria nimirum haec facit, ut & v-
 rina augeatur, & spiritus excitetur, isque
 deorsum, non sursum: quae quidem situs
 vesicae, testicularumque ideo sentit,
 quod & in vicinis est, & spiritui oportu-
 nior habetur, ut tentigo abunde decla-
 rat. Constat igitur ut excrementum al-
 lii omnium maxime huiusmodi ad ve-
 sicam possit vna cum spiritu deuenire,
 quod permiscens sese odorem plene v-
 rinae committat. 7 Quam ob causam
 ora hominum, qui nihil ederint, sed ie-
 iunarint, grauius olent, (quod ieiunam
 graueolentiam appellat) eorum autem, qui aliquid ederint, non olent, cum tamen
 eorum magis olere debeant. An quod ventre inani, minusque agitato aer factus cal-
 lidior, spiritum, excrementaque pituitosa sua immobilitate putrefacere potest.
 Calidiores autem effici, argumentum est, quod vel situm parere ieiunium solet.

A ἤδη δὲ, οὐ γὰρ ἔχουσιν. 3 Διὰ τί τὰ δού-
 σάδην θερμά ὄντα, μέλλον δύσωδον εἶναι ἢ ἐ-
 ψυχμίας; ἢ ὅτι εἶναι ἢ ὁσμὴν ἀτμὸς καὶ ἀπορ-
 ρή πῆς; ὁ τε οὖν ἀτμὸς ἐκ τῆς θερμότητος γίνεται,
 καὶ ἡ ἀπορρῶν. μίησις γὰρ τῆς ὄσῃ. τὸ δὲ θερ-
 μὸν, κενητικόν· τὸ δὲ ψυχρὸν, τοιμῶντιον γε-
 νικόν καὶ συσπυκτικόν, καὶ φεραὶ δὲ κατὰ ἔχρη-
 τὸ δὲ θερμὸν, καὶ ἀόσμηται πᾶσαι ἀποφείρεται
 B Διὰ τί ἐν αἰέρι τε (ἔ), καὶ τὸ ἀσθητικὸν αἰ-
 ῆν αἰῶν (ἔ), μὴ κῆτος. πορὸς δὲ ἐγκέφαλον
 περαινόμενα ἢ ὁσμῆν, ἀσθησι ποιῶν. 5 Διὰ τί
 εἰ αἰετὸ σπέρμα φάγηται, τὸ ἔσθον ὄζει ἄλλω ἢ
 ἐχόντων ἰσχυρὰ ὄσμη, ἐκ ὄζει ἐδεδόντων,
 ποτῆρον ὡς σπῆρ πνεύσῃ ἢ ἡσπυκτικῶντων φα-
 σίν, ὅτι αἰσθητικῶν, ὡς περ ἐν τῷ ὄσφρ, καὶ ἐν
 τῷ σώματι· εἶτα πάλιν ψυχρὸν, σωρίζεται
 ἐκεῖ κῆρ, ὄσθον ἐν αἰέρι δὲ, οὐδὲν ἢ ἢ ἐκ τῆς
 C ἔσθῃς αἰσθητικῶν, ἐξ οὗ ἐκλύετο αἰτή συμ-
 μιγνυμένη, ποιεῖ τὴν ὄσμη. αἰτή γὰρ εἶναι,
 ὅταν μεταβάλλῃ, ἢ ἐδεῖ καὶ τὰ ἄλλα πῆτα
 ποιεῖν, ὅσα ἰσχυρὰ ὄσμη ἐχρῶν δὲ ἐκ ποιεῖ
 ἐπὶ συγχρινόμενα ἐκ τῆς ἀτμίδος, ἐκ εἰς τὸ
 ἀρχαῖον ἔρχεται, ὅθι αἰῶν ἐξ οἴνου, ἀλλ' οὐχ ὡ-
 δωρ ὡς καὶ πῆτο ψεδδος· ἀλλ' ὅτι μόνον
 φυσικὸν τῆς κῆτος κοιλίας τὸ ὄσμη ἐχρῶ-
 D των ἰσχυρὰ καὶ οὐρητικῶν αἰμα· τὰ δὲ ἄλλα,
 αἰα ποιεῖ, ὅθι ἢ ῆραφανος, καὶ τὰ πνύματα. ἢ
 ἐκ οὐρητικῶν. κῆτος δὲ πῆτα ὑπάρχει ταῦτα;
 καὶ γὰρ οὐρητικόν, καὶ πνύμα ποιεῖ; καὶ τῆ-
 το κῆτος. ὁ δὲ τόπος ὁ πῆρξ καὶ ἀσθητικῶν
 τῶν κῆτων, ἔθι ποιούτων δύσπυκτικῶν, διὰ τῶν
 γενητικῶν, καὶ ὅτι πνευματικῶν ὄσθι. δηλον ὡς ὅτι
 E [καὶ] ἢ σιωπῆν τῶ ἀσθητικῶν, δηλον ὡς ὅτι
 ἀφικνεῖται τὸ ἀσθητικῶν εἰς τῶν κῆτων αὐτῶ,
 μέλιτα ἔθι ποιούτων αἰμα τὸ πνύματι ὁ
 μιγνυμένων, ποιεῖ τῶ οὐδὲν τῶ ὄσμη.
 3 Διὰ τί τὰ ζῶματα μὴ ἐν ἐνδοκίτων ἄλλ-
 λα νηστεύωντων, ὄζει μέλλον; (ὁ κελῆται
 νηστείας ὄζειν) φερόντων δὲ, ἐκέτι, ὅτε ἐδεῖ
 μέλλον; ἢ ὅτι κινουμένης τῆς κοιλίας, θερ-
 μότερος ὁ ἀήρ γενόμενος διὰ τῶν ἀκινήσιων,
 F σῆπται τὸ πνύμα, καὶ τὰ φεγμυτικῶν ἀσθη-
 τῶματα; ὅτι δὲ θερμότερος γίνεται, σῆπ-
 μέτων ὅτι καὶ δὲ φαν ποιεῖ ἢ νηστεία μέλλον.

At vbi